Split by PDF Splitter

hic nulla ē ꝯgruētia nec ꝓportio ſed ſuperexceſſus ⁊
nimis ⁊ ꝯ̄ ⁊ vltra terminos defenſionis probaꝛ̄. Ex
terminus ⁊ ēt p̱ hāc glo. Sed ego diſtinguo q᷑ aut
ꝯſtat ꝙ aliter poterā me defēdere tūc punior q᷑ ñ
ſuaui modū defēſiōis ſʒ uindictā aſſūpſi. Aut ꝯſtat
ꝙ ñ poterā alr̄ euadeꝛ̄ qn ego cū vitup̱io p̱cuterer.
tūc licite feci. Nā ſi hoc lʒ p̱p̱ res defendēdas ut
hac. l. mlt̄o magis p̱p̱ p̱ſonā ⁊ corpus nr̄ʒ qđ digni
us eſt. ff. de penis. l. in ſuoꝝ. §. fi. Aut dubitaꝛ̄ tūc
in dubio p̄ſumiꝛ̄ ꝙ alia via potuerit fieri defenſio i
ter partes. Sed ſi inſultās eēt robuſtiſſim⁹ ⁊ ego ſe
nex ñ p̄ſumiꝛ̄ p̱p̱ inequalitatē viriū ꝙ aliter ñ potue
rim me ōfēdere ſm glo. vñ multe circūſtātie ſūt pō
derande ſicut pʒ ex p̄dictis. Ex his no. regula
ꝙ tūc dꝛ̄ fieri ad defenſiōem qñ fit moderate ⁊ uti
bon⁹ uir faceret apparet ex p̄dictis ꝙ ñ curam⁹ eq̄
litatē ubi ñ poſſumus euitare neceſſitatē nā neceſſi
tas excuſabile ⁊ ꝓbabile facit vbi alr̄ ñ eſſʒ vt. ff. ō
ma. teſta. l. q potuerūt. Sed pōe qdā fecit īſultū
ꝯ̄ me. Ego poterā a facie eius fugere. Non feci
hoc ſʒ p̱cuſſi eū q̄riꝛ̄ an puniar uꝛ̄ ꝙ ſic. q᷑ aliter po
terā me ōfendeꝛ̄. ſ. fugiēdo ⁊ terga vertendo ⁊ q̄li
bet teneꝛ̄ rumores fugeꝛ̄ nec ſe eis accōmodare. ff.
ō penis. l. capitaliū. §. ſolent. Item poneꝛ̄ manus ad
arma ōbet eē vltimū r̄fugiū ⁊ vltimū ſubſidiū. So.
aut violentia iferꝛ̄ circa res ad eaꝝ occupatōm vꝉ
ōſtructiōm ⁊ ñ ōbet qs fugeꝛ̄ q᷑ fuga trahit ſecum
p̱iculū. ff. e. l. iij. §. ſiqs aūt. ō. qñ licet vnicuiqꝫ ſe ſiñ
iudi. vidi. l. i. Aut circa p̱ſonas ñ reſpectu reꝝ occu
pandaꝝ tūc aut fuga iportat periculum ſalutis ut q᷑
inimicus eſt ſibi ad ſpatulas ⁊ terga uertēdo poſſʒ
de facili vulnerari tunc non debet fugeꝛ̄ ſed ſuam
ſalutem tueri. ff. ad. l. acquil. l. ſcientiam. §. q cum alr̄.
Nā iſta ē ōfenſio neceſſaria ⁊ p̄ciſa q̄ omiſſa p̱ſōa
eēt vilis ꝑitura l'ōterior futura licita ē ergo Aut fu
ga iportat p̱iculū honoris ⁊ idē ſʒ. Ja. q᷑ qlʒ teneꝛ̄.
⁊ dʒ honorē ſuū tueri ⁊ oi lucro p̄ferꝛ̄. ff. ſiqs omiſ.
cā. teſta. l. iuſ. aut fuga nullū iportat periculū ſʒ cau
telā quādā tūc dʒ qs fugere q᷑ ſibi non nocet ⁊ alij
ꝓdeſt de aqua plu. arc. l. ii. §. itē uarus cū ſi. nec ēt
eēt leuis honor curādus ⁊ facit de iniurijs. l. iniuria
rū. §. ſiqs ō honore. Sʒ pone tu ſpoliaſti me poſ
ſeſſione cuiuſdā fundi ego reuerſus cū amicis volo
cū multitudie armoꝝ veniꝛ̄ ad poſ. amici iterponūt
ſe ⁊ volūt ꝓmittere ſe facturos ⁊ curaturos ꝙ poſ
ſeſſio mihi reſtituatur. ego nolo miſi vi rehabere
nunqd poſſum vi recup̱are gl. dic̄ ꝙ ñ poſſum q᷑ ñ
ē mihi neceſſariū nā cū poſſum pacifice rehabeꝛ̄ ñ
debeo eligere bellū ⁊ rixā que poſſet eē cā maio
ris mali. ff. ō ac. ⁊ ob. ſuus nō i oib⁹. Itē cū bonus
vir. i. iudex adhibitus ad hoc debet facere. ar. no.
j. ti. ii. l. i. ff. de offi. ꝓcu. ceſ. l. fi. facit ꝙ no. Inno. eꝛ̄
ō ꝓba. i p̄ſentia. Alij dicunt ꝯ̄ q᷑ in icertis nō certi
ē cautiōi locus ō ſtatu lib. l. ſtatu rōnē. itē q᷑ omiſſa
ꝓpulſatio iducit dānū poſſeſſiōis ⁊ vſucapiōis. nā
perdit. poſ. qui recuperare deſiſtit arg. de op. no.
nū. l. de pupillo. §. meminiſſe. puto ꝙ ſi p̄cedit aliqđ
dānū vel itereſſe ñ poſſit veta. i. ēt p̱ iudicem quo
minus ſuo iure vtaꝛ̄. ff. de re iudi. l. ſepe. i fi. Si aūt
nil aliud tētat niſi vt efficiat pōt a iudice ꝓhiberi. q᷑
ñ hʒ ius ꝓhibēdi ex quo a lege ē data man⁹ iniectio
de ſer. expor. l. ticius. Sed pone robuſtus hō ꝯ̄
debilem vtiꝛ̄ pugno nūqd debil' poterit vti gladio
dicit glo. ꝙ ſic. q᷑ defectus viciū pōt ſuppleri cū iu
uamie armoꝝ ⁊ optime dicit glo. vt dcm̄ eſt ſup̱ius
p̄ſumiꝛ̄ aūt iuuenis potētior ſene ſic̄ ad labores ce
teros corporales extra de renū. c. i. de vaca. mune.
l. ſextūdecimū. §. corp̱is debilitas. ff. de pēis. l. aut
dānū. §. qcūqꝫ. vñ dicit Ariſto. ar poluit potentia i

iunioꝛib⁹. ꝓudētia i ſenioꝛib⁹. p̄ſumiꝛ̄ ſanus potēti
or iſirmo. vt lii. j. ō iterdic. ⁊ relega. Querit gl.
vtrū quis dʒ expectaꝛ̄ ſe p̱cuti. ⁊ d. ꝙ ñ ⁊ hñ. q᷑ me
lius eſt añ vulneratā cām occurrere q̄ʒ poſt reme
diū q̄rere. Item nec ē remediū cū rep̱ari ñ poſſit ō
app. ſiqs de ap. reci. l. ii. ⁊. ff. ō capti. l. i bello. §. facti.
Sed nūqd debet expectare aliquem actū fieri
ab offendēte. d. glo. ꝙ ſic. debet. n. pati ſe iſultari ⁊
cū armis ⁊ clamore terreri nec pōt p̄ueniꝛ̄ oia iſta
q᷑ q primo icipit rixā ille eſt q pōt ipune offendi. ff
ad. l. acq. l. ſi ex plagis. §. tabernarius. ff. ſi quadru.
pau. feciſ. dica. l. i. §. cū arietes. Sed nūqd ſolis
mis minatus poſſit p̱cutere miatorem. glo. dicit qđ
ſic ſi cōſueuit ſuas minas minator exequi. nam tales
mine terrorē iferūt vt. l. i. ſi quacūqꝫ p̄d. pote. ⁊. l.
i. ſi rec. ꝓui. nā ꝯſuetudo ⁊ qualitas p̱ſone debet at
tēdi i talib⁹. l. i. c. ſiqs Impa. maledi. l. fi. ō act. ⁊ ob.
facit ꝙ no. ff. ō arbi. l. lʒ Mihi videꝛ̄ ꝯ̄ q᷑ lʒ mineꝛ̄
ñ icipit delinq̄re facto ſʒ tm̄ v̄bo nec ꝓcedit ad ali
ū ꝓximuʒ ⁊ iō v̄bis reſiſti ꝯ̄ uerba dʒ nō ad manus
⁊ ferruʒ veniri facit ꝙ no. i ſpe. de accu. v̄. qd ſi te
vocaui latronē. Uerūtñ ſi in mora expectatōis ēet
p̱iculū ex quo liquet de aio ſtarē cū glo. q᷑ melius
ē aduerſus iniurias ꝓperare q̄ʒ ſe i diſcrie cohorta
re. Quid. n. ſi ille q minabat expectabat ſocios
veniētes certe poterit miatus p̄ueniꝛ̄ q᷑ ſi expecta
ret forte ñ poſſet ſe defēdere hoc tñ nō dʒ facere
ſi alio mō pōt euadere vt patet ex p̄dictis. Expe
dita ē glo. nūc ꝓ clariori doctria diuidēda ē mā i
duas p̱tes. ſ. defēſionē p̱ſonaꝝ ⁊ reꝝ. Circa p̱ſonas
q̄ro infraſcriptas. q. i. ē an ſicut qs pōt ſe defendere
ita ⁊ filiū ſuū ⁊ dicūt doc. ꝙ ſic. nā filius eſt ps vi
ſceꝝ pr̄is ⁊ mr̄is ⁊ cōe bonū ꝯiugatoꝝ. ff. quđ me.
cā. l. iſti qdē i eo ſaluaꝛ̄ pr̄ ⁊ pr̄ni nois diuturnitas
ꝯſeruaꝛ̄. ff. de uer. ſig. l. liberoꝝ. ⁊. l. ꝓnūciatio. §. fi.
⁊ itellige ſiue legitimū ſiue nō q᷑ nā cōis. ff. ō acc. l.
hos accuſare. §. fi. nec pōt ꝯſtitutio naturā imutare
nec cohartare nāles ſtimulos. ff. de exc. tu. l. amiciſ
ſimos. §. luti⁹ ⁊ fac̄ ō lib. cā. l. ij. ⁊. iij. nec enim iuris
ciuilis intētōe ſed de ipſa nā q̄rimus nā aialia ſalu
tē filioꝝ tueꝛ̄ q̄dā nāli iuſtitia iſita q̄ hoc dictat oi
b⁹ aiantib⁹ ⁊ feris beſtijs. Secūda ē an filius
poſſit ōfendere pr̄em ⁊ dic ꝙ ſic. imo puniꝛ̄ ſi ñ de
fēdat ar. ff. ō p̱ic. l. vtꝝ ⁊ i aūt. vt cū ō app. cogno. §.
aliud quoqꝫ capli̅m ⁊ ē generale ꝙ qs poſſit iniuriā
ꝓpulſare ſiue ſibi ſiue ſuis illatā. ff. ō ſicca. l. i. §. itē
diuus ⁊ ibi p̱ Ja. de are. Nā cū daꝛ̄ actio crimina
lis multo magis defenſio ar. ff. de ſup̱fi. l. i. §. ꝙ ait
Itē carnē ſuā vnq̄ʒ nō odio hūit. ut no. ff. i ius uoc.
ut eant. l. ij. facit. ff. de cōdi. ⁊ demō. l. hr̄s me⁹. §. fi.
⁊ iiuria q̄ fit alicui totā ei⁹ gētē allidit no. de iiur. l.
lex. cor. Tertio q̄riꝛ̄ an marit⁹ poſſit defēdeꝛ̄
vxorē de facto ⁊ vxor virū ⁊ dic ꝙ ſic. q᷑ ſp̄ualr̄ ſūt
vniti vinculo federis vnituri i carne vna ⁊ vnū cor
p⁹ cēſenꝛ̄. xxxiij. q. ij. c. admonere. ff. de lib. cā. l. iij.
Alij dicūt ꝙ vxor ñ p̄t defēdeꝛ̄ viꝝ ſicut nec ageꝛ̄
ꝓ eo iſti ſunt ſicut pueri iſenſati. Nā ſi mulier pōt
defendere ſuū aſinū ne ipſū p̱dat multo magis ſuū
maritū i quo pēdet ſalus mulieris. q̄rta ē an ꝯcubia
poſſit defendere amaſiū ſuū l' eꝯ̄. ⁊ vꝛ̄ ꝙ ſic p̱p̱ ami
citiā nō leuē q̄ iter ipſos ꝯſiſtit de v̄b. ſig. māſurus.
alr̄ icipit memoraliū. ꝙ veꝝ credo. quia domeſtici
ſunt ⁊ q̄dā ſocietate iūgūꝛ̄ de diuor. l. ꝙ ait lex. ff.
de adul. l. ſi vxor. v̄. ꝙ i ꝯcubina. Quinto q̄ro an
ſpōſus ſpōſam. ꝙ credo rōne zeli amoris itēſi quo i
uicē ꝯnectūꝛ̄. ⁊ q᷑ de ſpōſa ⁊ vxore idē dʒ eē iudici
um. ff. de ſpōſa. l. oro. ff. de adul. l. ſi vxor. §. ſi memō
C. de bo. que lib. l. nō ſine. Sexta an qs poſſit ō
fendere ſociū ſuū itineris dicūt doc. ꝙ ſic q᷑ iuiu